IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE

z dne 28. aprila 2014

o priznavanju pravnega in nadzornega okvira Hongkonga za enakovrednega zahtevam Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah

(Besedilo velja za EGP)

(2014/249/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah ([1]), zlasti člena 5(6) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Komisija je 22. oktobra 2012 podelila mandat Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge (ESMA) in ga prosila za nasvet v zvezi s tehnično oceno pravnega in nadzornega okvira Hongkonga v zvezi z bonitetnimi agencijami.

(2) ESMA je v svojem tehničnem nasvetu z dne 31. maja 2013 navedla, da je glede na rezultate ocene hongkonški pravni in nadzorni okvir v zvezi z bonitetnimi agencijami primerljiv tistemu iz Uredbe (ES) št. 1060/2009.

(3) V skladu z drugim pododstavkom člena 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009 morajo biti izpolnjeni trije pogoji, da se pravni in nadzorni okvir tretje države lahko obravnava kot okvir, enakovreden zahtevam navedene uredbe.

(4) V skladu s prvim pogojem morajo imeti bonitetne agencije v tretjih državah dovoljenje oziroma morajo biti registrirane ter predmet stalnega učinkovitega nadzora in izvrševanja. Hongkonški pravni in regulativni okvir za bonitetne agencije je sestavljen iz odloka o vrednostnih papirjih in standardiziranih terminskih poslih ter kodeksa ravnanja za osebe, ki opravljajo storitve bonitetnega ocenjevanja; spremembe kodeksa so začele veljati 1. junija 2011. Bonitetne agencije in njihovi bonitetni analitiki, ki opravljajo storitve bonitetnega ocenjevanja v Hongkongu, morajo imeti dovoljenje za opravljanje teh storitev in so pod nadzorom hongkonške komisije za vrednostne papirje in standardizirane terminske posle (*Securities and Futures Commission* – SFC). Hongkonški pravni in nadzorni okvir daje SFC vsa pooblastila, ki mu omogočajo preiskave glede izpolnjevanja pravnih obveznosti bonitetnih agencij. SFC lahko regulirane in neregulirane osebe prisili, da predložijo informacije in dokumente v zvezi s preiskavo, vključno s trgovinskimi evidencami, bančnimi izpiski, telefonskimi in internetnimi evidencami in informacijami o dejanskem lastništvu. To pooblastilo se uporablja za osebe, ki so predmet preiskave ali za katere SFC upravičeno domneva, da imajo informacije, pomembne za preiskavo. Če obstaja tveganje uničenja ali odstranitve dokazov, bega osebe, ki je predmet preiskave, ali do drugih pomislekov, ima SFC poleg tega pooblastilo, da dostopa do zasebnih prostorov reguliranih in nereguliranih oseb, potem ko je sodni organ izdal nalog za hišno preiskavo. SFC ima tudi vsa pooblastila za sprejetje kazenskih, civilnih, upravnih in drugih ukrepov. Ta vključujejo upravno pooblastilo, da naloži disciplinske sankcije osebam, ki imajo dovoljenje ali so registrirane pri SFC, da naloži omejitve osebam z dovoljenjem oziroma registriranim osebam v zvezi z njihovimi poslovnimi dejavnostmi, da dokončno ali začasno odvzame dovoljenje oziroma prekliče registracijo takim osebam in da izdaja opomine, predpiše obveznosti ali naloži globe osebam z dovoljenjem oziroma registriranim osebam v višini do 10 milijonov hongkonških dolarjev oziroma trikratnika pridobljenega dobička ali preprečene izgube. SFC je tudi pristojna, da pri pristojnem sodišču vloži vlogo za izdajo sodne prepovedi (določenega) ravnanja ali odreditev odprave kršitve. Poleg inšpekcij na kraju samem SFC izvaja nadzor tudi drugače, in sicer prek komunikacije z bonitetnimi agencijami z dovoljenjem, tako da bi razumela njihove poslovne modele in načrte ter tveganja, povezana s takimi dejavnostmi, ter opredelila in ocenila tveganja, ki izhajajo iz njihovih poslovnih dejavnosti. Informacije o bonitetnih agencijah z dovoljenjem se zbirajo prek dokumentov, predloženih SFC, ki med drugim vključujejo revidirane letne računovodske izkaze in poročila o letnih kontrolnih pregledih. SFC spremlja tudi pritožbe in kršitve, ki jih bonitetne agencije prijavijo same. Ker je ureditev za hongkonške bonitetne agencije začela veljati 1. junija 2011, so vse bonitetne agencije z dovoljenjem predmet trajnega nadzora in izvršilnih pooblastil SFC. Sporazum o

([1]) UL L 302, 17.11.2009, str. 1.

sodelovanju, sklenjen med ESMA in SFC, določa izmenjavo informacij v zvezi z ukrepi izvrševanja in nadzora, sprejetimi zoper čezmejne bonitetne agencije. Na podlagi tega bi se moralo sklepati, da za bonitetne agencije v Hong Kongu veljajo zahteve za izdajo dovoljenja in registracijo, ki so enakovredne zahtevam iz Uredbe (ES) št. 1060/2009, in da se ureditve nadzora in izvrševanja v Hong Kongu, ki se uporabljajo za bonitetne agencije, učinkovito izvajajo in uveljavljajo.

(5) V skladu z drugim pogojem morajo za bonitetno agencijo v tretji državi veljati pravno zavezujoča pravila, ki so enaka pravilom iz členov 6 do 12 in Priloge I k Uredbi (ES) št. 1060/2009, z izjemo členov 6a, 6b, 8a, 8b, 8c in 11a, točke (ba) točke 3 ter točk 3a in 3b oddelka B Priloge I k navedeni uredbi. Pri ocenjevanju, ali je ta pogoj izpolnjen, bi bilo treba ustrezno pozornost nameniti členu 2(1) Uredbe (EU) št. 462/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) glede datuma uporabe nekaterih določb Uredbe (ES) št. 1060/2009. Hongkonški pravni in nadzorni okvir določa podrobne zahteve glede korporativnega upravljanja. Upravni odbor in vodstveni delavci, odgovorni za regulirane dejavnosti, nosijo glavno odgovornost za zagotavljanje, da se v bonitetni agenciji spoštujejo ustrezni standardi ravnanja ter pravilni postopki. Bonitetne agencije morajo imeti dva odgovorna vodstvena delavca, pri čemer mora oba potrditi SFC, vsaj eden od njiju pa mora biti izvršni direktor v skladu z odlokom o vrednostnih papirjih in standardiziranih terminskih poslih. Obstajajo obsežne določbe v zvezi z nasprotji interesov, ki od bonitetnih agencij zahtevajo, da ugotovijo in odpravijo ali upravljajo nasprotja interesov ter da so organizirane na način, ki zagotavlja, da njihovi poslovni interesi ne vplivajo na neodvisnost in natančnost njihovih bonitetnih ocen, pa tudi določbe v zvezi z organizacijskimi zahtevami, vključno z najemanjem zunanjih izvajalcev, vodenjem evidenc in zaupnostjo. V smislu organizacijskih zahtev splošni kodeks SFC in kodeks ravnanja določata zahteve, ki jih morajo izpolnjevati bonitetne agencije, kot so zahteve v zvezi s politikami in postopki za zagotavljanje skladnosti s pravnimi obveznostmi ter stalno in učinkovito funkcijo za zagotavljanje skladnosti. Bonitetne agencije morajo tudi vzpostaviti funkcijo pregleda, odgovorno za redne preglede metodologij in modelov bonitetnega ocenjevanja ter pomembnih sprememb le-teh. Hongkonški pravni in nadzorni okvir vsebuje celo vrsto zahtev po razkritju, kot so javno razkritje bonitetnih ocen in letna javna razkritja o dejavnostih bonitetnega ocenjevanja in pomožnih dejavnostih. Zato bi moral hongkonški pravni in nadzorni okvir privesti do istih rezultatov kot Uredba (ES) št. 1060/2009 v zvezi z upravljanjem nasprotij interesov, organizacijskimi procesi in postopki, ki jih mora imeti vzpostavljene bonitetna agencija, kakovostjo bonitetnih ocen in metodologijo bonitetnega ocenjevanja, razkritjem bonitetnih ocen ter splošnimi in rednimi razkritji v zvezi z dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja. Tako bi moral zagotavljati ustrezno zaščito v smislu integritete, preglednosti, dobrega upravljanja bonitetnih agencij ter zanesljivosti dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.

(6) V skladu s tretjim pogojem mora regulativna ureditev v tretji državi preprečevati poseganje nadzornih organov in drugih javnih organov te tretje države v vsebino bonitetnih ocen in metodologije bonitetnega ocenjevanja. Oddelka 4 in 5 odloka o vrednostnih papirjih in standardiziranih terminskih poslih določata regulativne cilje ter naloge in pooblastila SFC, ki ne vsebujejo nobenih pooblastil SFC, da posega v bonitetne ocene, ki jih izda bonitetna agencija, ali v metodologijo bonitetnega ocenjevanja navedene bonitetne agencije. Kolikor je mogoče ugotoviti, ne obstaja nobena pravna določba o pooblastitvi SFC ali katerega koli drugega javnega organa, v skladu s katero lahko ta vpliva na vsebino bonitetnih ocen ali metodologije bonitetnega ocenjevanja.

(7) Glede na dejavnike, ki so bili preučeni, se lahko šteje, da hongkonški pravni in nadzorni okvir za bonitetne agencije izpolnjuje pogoje iz drugega pododstavka člena 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009. Zato bi bilo treba hongkonški pravni in nadzorni okvir za bonitetne agencije obravnavati kot okvir, enakovreden pravnemu in nadzornemu okviru, vzpostavljenemu z Uredbo (ES) št. 1060/2009. Komisija bi morala na podlagi informacij ESMA še naprej spremljati razvoj hongkonškega pravnega in nadzornega okvira za bonitetne agencije ter izpolnjevanje pogojev, na podlagi katerih je bil ta sklep sprejet.

(8) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Evropskega odbora za vrednostne papirje –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Za namene člena 5 Uredbe (ES) št. 1060/2009 se veljavni hongkonški pravni in nadzorni okvir za bonitetne agencije obravnava kot okvir, enakovreden zahtevam Uredbe (ES) št. 1060/2009.

([1]) Uredba (EU) št. 462/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1060/2009 o bonitetnih agencijah (UL L 146, 31.5.2013., str. 1).

Člen 2

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 28. aprila 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO